

[ה] שדירה

בשפיה ליע והא דליקא לא שריק בש"ס אלא מעט דאזכר בסול על ממו ולי לא שריק ל"א לבינו צמיד ותיק דלא קונר סגורא זו אוקר צאנא ולכ"ע לא שריק מעט ציון סמא ואיכ למא נחיר צציון דשפיה וכדומה וסמרכי וסייעתו דמחירין צציון דשפיה וכדומה י"ל דקצרי כשיטה סמור וסייעתו דדווקא כשאין לו כל צאנא רשות וכדומה בכל מקום שמוכרז להסליחו לברמליה סול דשריק מעט ציון דמא אצל להסיר טלטול צאנא הרשות עלמו צלי ככר ותיק מעט ציון דמא לא ר"ל חכמים כיון דמעשים י"ל למוחל ככר . ונחילא חקיקין שפיר בש"ס דגליקא לא שרי הטלטול צאנא רשות צלי ככר אלא מעט דמהל על ממו אצל המוצר דהוא צשיטה הסמ"ס דגס לברמליה אין להקל כ"א דנאכא גס מעט כבוד החיים דכבוד המא למור אקור לברמליה כמו שאקור הטלטול צאנא הרשות צלי ככר איכ דדין כאן לאקור ואם מעט דכאן איכא ציון עפי ענמא ללל שלא הקריה עדיין עיי יקסא למא לא שריק בש"ס דגליקא עכ"פ מעט ציון דמא . ועיכ

הג"ה וגם אם הוי ציון עיי נח לו למא שיעור כידוע שיעור עיכול צצור וסמא מעטלה הקדשים אשר נסרפים על קידוש השם . וקרא אולר צצן אדם שאין לו השועה פ"י שחשונה לו כשנעשה אין דיינו אחר עיכול הצצר . חן עלדיקס נמורים אשר גס גופן קיים כדוע דצרי רז"ל :

עפי דמחרכי דמחיר כאן מחיר גס צמחמה ללל כשלא הקריה עדיין וכי"א שרי ארי"א . אצל להרמזים אקור בכל ציון אס ליכא גס כבוד החיים ולא מחלקין כלל צין ציון לציון . וגם דגליקא דאזכר ציון יתיר גדול (דלכך אדם צחול) לא שריק אלא מעט דאדם צחול על ממו :

[ו] לצורך

כהנים . כיכ הגנה מיימוני ס"פ כ"י ח"ל וכו"ל דעלטול מן הדר שרי ללורך כהנים כו"ס ה"ה (ל"ל ס"ה) דללורך מקומו שרי עייכ (ומה ש"ס למחמה צה ובההיא דקע"י זה כחצתי נקמה"מ ש"ס ע"ש) . ול"ע דאם נחיר טלטול מן הדר מוחמה דנימא דהוא כלורך מקומו אז פשיטא דיש להסיר עיי ככר ותיק דהא מנואר בש"ס ובס"א דהשריותא דע"י ככר ותיק עדיק מעלטול מן הדר ולכך שריק עיי ככר ותיק גס מוחמה ללל צאנא רשות וצדלית ל"י ככר ותיק אקור צעלטול מן הדר וגם דגליקא אמריק אס י"ל לו ככר ותיק מועב עפי לטלטל עיי מוחמה שיעלטול מן הדר :

ובאמת

דצרי הגנה מיימוני תמחים דלמא יהא שרי עפי צעלטול מוחמה ללל עיי ככר ותיק דהוא ללורך המא מללורך כהנים (אלא דזה י"ל כו"ס לקע"י) אצל גס דצרי המג"א אינם מדוקדקים דהי ל"י לחלוק על דצרי ארי"א אצל אס כאקר בככר ותיק פשיטא דיש לאקור צעלטול מן הדר :

מידן

קשיא זו לאו על דצרי המג"א כאן למור קשיא כ"א גס על מה דלא מלינו צשוס פעס דצרי לעלטול דצרי מוקלה עיי ככר ותיק ללורך דצרי המוחר ועיינ צמ"ה . ואדרבא צרי"תא מפורשת ב"פ צמא עומדין וב"פ רכ"ע ק"ה דעון וכיו"ד בצד שאין יעל אינו נועל אס אין מוקלה הקדירות מנוגות ולא אמריק דיעלטול דצרי (ואפשר דגס ככר אינו לריך דיוכל לעלטול עיי הקדירה שאינו נועל עיי ככר ותיק) וכבר ראינו צחוס' יסכים צ"י כירה דע"ד מלמא דהוא סימך דלא נעשה צמ"ס כו"ס ש"ס קס"א] : שהעוררו צמקלה קשיא זו וכי על מה שכתב הסוקפות דעלטול

עלמו ועיינ כ"י ש"ס ספ"א שרי ספי : (מו) שדירה נספיה פין נמח"ס דצרי המסגר ל"ע דלפי סיסמא נספ"י דלא מסיין סולאס לברמליה כ"א דנאכא גס מעט כבוד ספיים פין למחיר כאן דליכא כ"א מעט כבוד סמא : (מו) לצורך כהנים מסי"ל סולק צה וסמיקל לא הסמיר ועיינ נמח"ס : (י"ז) סכלים סנ"י כיכ נסס סמנ"ן ב"ס מורח אדם דגס צה י"ל נלדקס למא על פירש"י כן וכפ"ס הנ"י סה"ל

אורי כנון [ה] (מו) שדירה בספיה והוי העט"ס סמאספ"ס ש"ס וכן כל כיוצא בזה : הג"ה וס"ה דמחירין לומר לעכ"ס לעלטול כמו ע"י ככר ותיק (מרכי ונ"י ש"ס ע"ל) ואקור לעלטול מ"י ככר ותיק (מו) [ו] ללורך כהנים לו דצרי אסר אצל פ"י מ"י י"ל מסיין (סול י"ד כ"י שפ"י וסמנ"ס ספ"ל ס"י ס"ה) וכן ראינו נוספים ללורך מלמא לו סמנ"ס : ג י"ש ש"י שאומר שאם נחן על המא אחר (י"ז) מכלים שהוא לבוש חשוב כנוח ככר או חינוק : ד י"ש מ"י שאומר שלא הצריכו ככר או חינוק אלא למא ערום אבל א"ה הוא (י"ח) בבסותו אין צריך ככר או חינוק : ד א"ה צריך (י"ט) למקום המא או לדבר שהמא מונח עליו מותר לטלטלו מן הצד דהיינו שהפסו משהמא לממא כיון דלצורך דבר המותר הוא לא החירו דלמלל ע"י ככר או חינוק אלא (כ) במא בלבד אבל לא בשאר דברים האסורים לטלטל : מן מה המוטל בחמה ואין להם מקום לטלטלו או שלא רצו להחירו מסקמו באין ב' בני אדם ויושבים מ"י צדדיו ח"ה להם מלמא ח"ה ככ"א סמנ"ס ויושב עריה וזה מביא סמנ"ס ויושב עריה ח"ה להם מלמא ח"ה מביא מחצלת וס"ה ע"י וזה מביא מחצלת וס"ה על גביו ח"ה (כא) וזקף סמנ"ס ונשכס והולך לו וזה וזקף סמנ"ס ונשכס והולך לו ונמצא מחציה עשויה סמנ"ס שדרי מחצלת זה ומחצלת זה גביה סמנ"ס זו לו ושני קצותיה על הקרקע משיני צדדי דמא : מותר ללך המא (ולכדיו) ולשמוס הדר מחתיו כדי שלא יסירה ובלבד שלא יזוז בו שום אבר ואם היה סיו נפתח והולך קישור את הליי בענין שלא יוסף להפתח אבל לא כדי שיעבר מה שנפתח או קצחו שאיכ היה מיו אבר ומשעם זה אין מעצמין עיניו של מ"י בשבה : ד מלמול מן הצד לצורך דבר המותר מותר הילכך צנון ששמן

כ"א טלטול מן הדר הא גס צעלטול ! ממו שרי ומנואר בש"ס ובספ"י ש"ס נסוסס מוקלה על דצרי סימך ולריך למקומו מותר לעלטול המוחמה ע"י הסימך נעלטול נמור עמ"ס ספ"א ואפשר דלא איירי כגד"ך להקרקע שמהם והמטה גומדין עליו אלא כגד"ך לממא מלמא שמהם עליו ולכך מעלטול סמא מן הדר והמטה יהא סנ"י . ומ"א לו דצרי סמנ"ס עליו סיינו לכרים וכדומה שמהם מוחמה עליו ואיירי צענין שאין יכול לשמוס מחספיו ועיינ צמ"י . אך דכ"י דוסק דלמא ליירי דצרי וס"ס עכ"פ דווקא ולא כפס"י דאם לריך לקרקע שמהם והמטה עליו מעלטול המטה נעלטול ממוס וסמא עליו . ולכך נראה דאיירי צנוול דהמטה נעשה נסים ואקורה נעלטול ממוס אצל נעלטול מן הדר שרי דאיירי כגד"ך לקרקע שמהם עומד עליו ומהפך סמא וגם ממוס לממא אסמא וממוס סכל על המטה אסמא וסמא הקרקע סנ"י ודעת סנ"י סול דללורך דצרי המותר מותר גס המוקלה עלמו צעלטול מן הדר חו סירות דין פ"ס שלא מנואר צוקו סנ"י דלא ככ"י . וכן נעשה דצרי ס"ס"י ודלא כדעמ"ס צנוול בש"ס דגס ללורך דצרי המותר אקור המוקלה עלמא צעלטול מן הדר ואם רואה להסממם צמקלה עלמא צלי ידירוד עמ"ס נס"ס . ודע דגס אס המטה נעשה נסים מוסממם לנעלטול מן הדר ע"י כלי הסימך וסול למ"ס צמ"י רס"ה דצרי לנעל כלי מהיכני לממא קלה ולסממם המג"א ס"ס דעמ"ס צצמ"ס עלמו ע"ד לנערה לא הוי נסים לכ"ע מהילל שרי לסימך כלי הסימך סמא המוקלה כדי לטלטל מן הדר : (ב) במא צכ"י . נראה דכ"י סול צללורך דצרי הסימך אצל צלריך דצרי המותר כיון דשריקין צעלטול מן הדר מעילא פסיפס דצרי צכ"ר ותיק ונ"י כו"ס צמנ"ס ספ"י : (בא) וזקף מעטו ומסיים אס"י (צ"י) כי המוחמה לא מונפת על המטה כמו ספיים ס"ס"י . מייסו צ"י מי סהליחו דמ"ד קח"י דהסדין מונח על המטה ויש למקל קלה צין סה"ל דסכל להסמם אצל ה"ס מדרוס דסכ איירי ממוס כבוד ספיים כו"ס סמנ"ס סמ"ס ש"ס יסמך ילמך ללמא גס צעמ"ס אסל ארי"א מחלקין צין כבוד המא לכבוד ספיים דכבוד המא צענין ספי ארי"א (מנ"א) וסמ"ס סולק ע"י דאין סמקל צה אלא למיך דאין כלי יסל אלא ללורך דצרי סניסל ואין דצרי מוכרס ועיינ ס"ס ובס"ס דפס"ס דלשון דס"י צ"י כירה עממם לסקל גס צכבוד סמא כמ"ס סנ"י

דצרי הגנה מיימוני תמחים דלמא יהא שרי עפי צעלטול מוחמה ללל עיי ככר ותיק דהוא ללורך המא מללורך כהנים (אלא דזה י"ל כו"ס לקע"י) אצל גס דצרי המג"א אינם מדוקדקים דהי ל"י לחלוק על דצרי ארי"א אצל אס כאקר בככר ותיק פשיטא דיש לאקור צעלטול מן הדר :

קשיא זו לאו על דצרי המג"א כאן למור קשיא כ"א גס על מה דלא מלינו צשוס פעס דצרי לעלטול דצרי מוקלה עיי ככר ותיק ללורך דצרי המוחר ועיינ צמ"ה . ואדרבא צרי"תא מפורשת ב"פ צמא עומדין וב"פ רכ"ע ק"ה דעון וכיו"ד בצד שאין יעל אינו נועל אס אין מוקלה הקדירות מנוגות ולא אמריק דיעלטול דצרי (ואפשר דגס ככר אינו לריך דיוכל לעלטול עיי הקדירה שאינו נועל עיי ככר ותיק) וכבר ראינו צחוס' יסכים צ"י כירה דע"ד מלמא דהוא סימך דלא נעשה צמ"ס כו"ס ש"ס קס"א] : שהעוררו צמקלה קשיא זו וכי על מה שכתב הסוקפות דעלטול

מנורה דמגורה : מייזלש, עזריאל בן צבי <<שלחן ערוך ומפרשי>> {0} {6} עמוד מס: 191 הודפס ע"י אוצר